

двѣма та да ви ѡпсѣтимъ; а Ѡни рѣкоха: Варавва.

22 Рече ѡмъ Пилатъ: що прочее да стѡримъ на Исуса, който се нарича Христѡсъ; рѣкоха мѡ сички те: распнатъ да вѣде.

23 И ѡгѣмно рече: каквѡ ѣ зло сотворилъ; а Ѡни повече вѣкаха, и говореха: да вѣде распнатъ.

24 И като видѣ Пилатъ, че нишо не може да сврши, но по много смѣшеніе става, земѡ вода и оумъ си ржцѣ те предъ народатъ, и рече: чистъ самъ ѡ кржвь тѡ на-тоѡ праведникъ, вѣе ще да видите.

25 И ѡговориха сички те людіе, и рѣкоха: кржвь тѡ негова нека вѣде на насъ, и на наши те чада.

26 Тогѡва ѡмъ ѡпсѣтна Варавва: а Исуса вѡ и предаде ѡмъ го да го распнатъ.

27 Тогѡва воини те ѡгѣмнови, като земѡха Исуса на сдѡлище то, соврѡха на него сичкиѡтъ полкъ воински:

28 И като го соклекоха, ѡблекоха го въ червена дрѣха:

29 И сплѣтоха вѣнѣцъ ѡ тжрнѣ, и тврѡха мѡ го на главѡ та: и въ дѣсна та мѡ рѣвка дѡдоха трѡсть: и клекнаха на колѣна предъ него, и присмѡваха мѡ се, и говореха: радѡйсѡ царю Исѡдѣйскій.

30 И като го заплѡваха,

земѡха трѡсть тѡ и вѣха го по главѡ та.

31 И като мѡ се порѣгаха, соклекоха мѡ червена та дрѣха, и ѡблекоха го пакѡ въ дрѣхѡ те мѡ: и водѣха го да го распнатъ.

32 И като ѡзлѡзѣха, намерѡха челѡвѣка Кѡринѣйска, ѡменемъ Сѡмѡна: и него на-товарѡха да мѡ нѡси Крж-статъ. †

33 И когѡто дойдѡха на мѣсто нарицаѡмое Голгоѡѡ, коѡто ще да рече лѡбное мѣсто,

34 Дѡдоха мѡ да пѣѡ ѡцѣтъ со жлѡчка смѣшанъ, и като вкѡси, не щѣше да пѣе.

35 И като го распѣха, раздѣлиха дрѣхѡ те мѡ и фжр-лиха жрѣтій: (за да се ѡсполни рѣченно то чрезъ прѡрока: раздѣлиха междѡ себе дрѣхѡ те ми, и за ѡблекѡ то ми метнаха жрѣтій).

36 И седѣха та го вѡрдѣха тѡмѡ.

37 И тврѡха надъ главѡ та мѡ вина та мѡ написана: **ТОѡ Ѣ ИСУСУЪ ЦАРЬ ИУДЕЙСКИИ.**

38 Тогѡва распѣха зѡдно съ него двѡ разбойника, ѣдно-гѡ ѡ дѣсна та странѡ, а дрѡгѡго ѡ лѣва та.

39 И който замѡнѡваха по пжвѡтъ, хѡлѡха го, и клѡтеха си главѡ те.

40 И говореха: ты штоѡ